

Onze kunstcollectie

7 dagen per week van 08.00 tot 22.00 te zien op Hof van Saksen

Sinds juni 2016 is Collectie Harms Rolde gevestigd in de Havezate van Hof van Saksen. Verspreid door het gebouw vindt u de topstukken uit onze collectie. Neem ook eens een kijkje in de Entreehal, waar enkele topstukken van Henk Helmantel te zien zijn en in het Business Centre, met werk van Sam Drukker, Ton Dubbeldam en Evert Thielen. Onze wisselende tentoonstellingen hangen in het Souterrain, vlakbij de winkel.

Om het meeste uit uw bezoek te halen, hebben we een overzicht gemaakt van de kunstwerken die op dit moment kunt bezichtigen op Hof van Saksen. Het overzicht is als volgt ingedeeld:

Havezate

Henk Helmantel
Sam Drukker
Anneke Elhorst
Pieter Pander
Evert Thielen
Paul Wieggers

Pagina 2 t/m 16

2
4
6
8
10
12

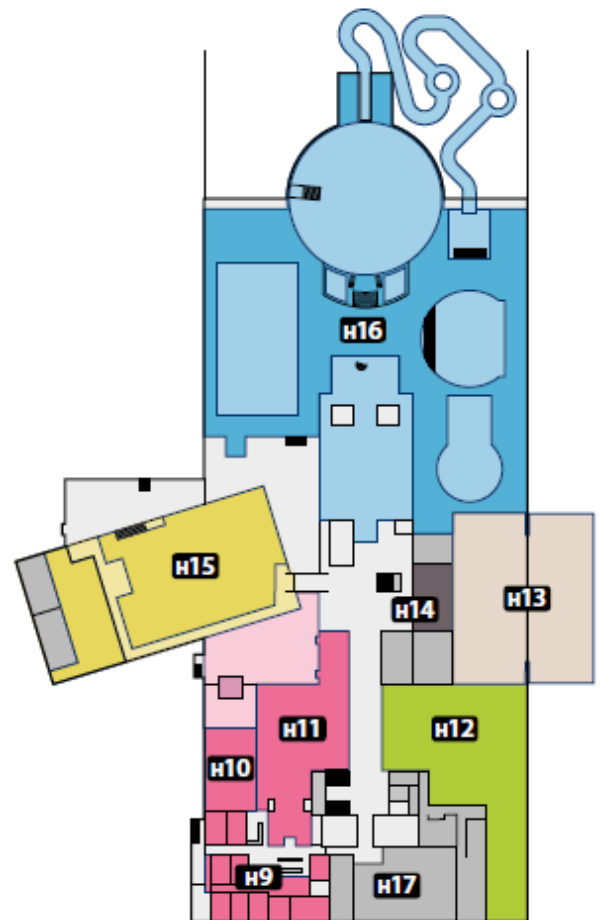
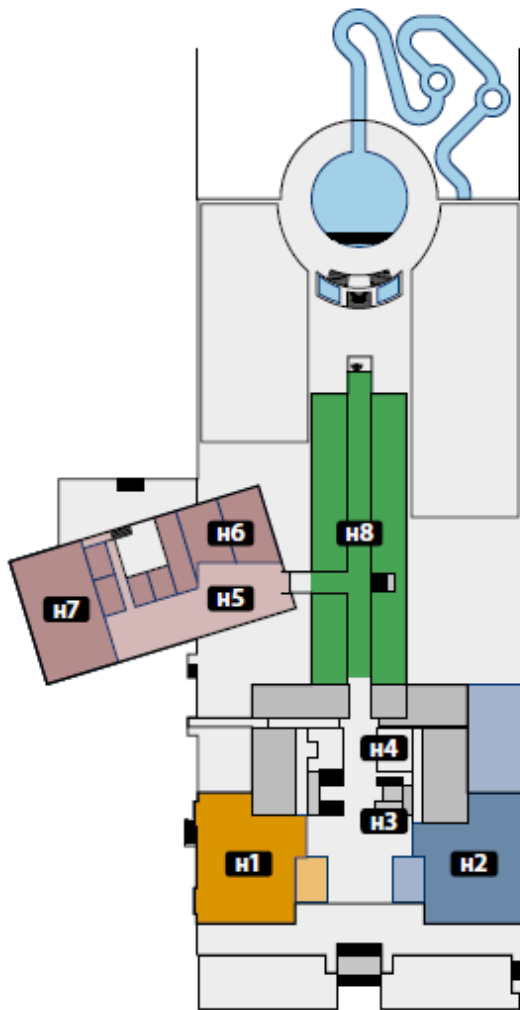
Beeldenpark

Eja Siepman van den Berg
Bastiaan de Groot
Bert Kiewiet
Ilse Oelbers

Pagina 14 t/m 21

15
17
19
21

De Havezate

Havezate

Begane grond / Erdgeschoss / Ground floor

H1 Grand café	H5 Business Centre
H2 Brasserie Coccinella	H6 Vergaderzalen / Tagungs-
räume / Meeting Rooms
H3 Receptie / Rezeption /
Reception	H7 Theatre
H4 Beveiliging / Wachdienst /
Security	H8 Orangerie / Orangerie /
Orangery

Souterrain / Souterrain / Basement

H9 Spa & Wellness	H15 Gift & Fashion Shop /
Geschenk & Fashion Shop /
Gift & Fashion Shop
H10 Fitness	H16 Pool / Schwimmbad /
Swimming Pool
H11 Sauna	H17 Gusto
H12 Al Fresco	
H13 Terras / Terrasse / Terrace	
H14 Rapido	

Henk Helmantel

Waar vind ik het werk van deze kunstenaar?

- Entreehal (H3)
- Business Centre (H5)
- Helmantel zaal (Business Centre)
- Orangerie (H8)

Stilleven met brood en fruit tegen blauw
Locatie: Orangerie (H8)

Groot Stilleven
Locatie: Entreehal (H3)

Over de kunstenaar

Henk Helmantel (1945) is een ware meester van de fijnschilderkunst en wordt gezien als één van de belangrijkste figuren binnen de stroming van het Hedendaags Realisme. Hij is beroemd geworden met zijn lichte, serene stillevens, maar schildert ook veel kerkinterieurs en af en toe een zeldzaam landschapje. Daarnaast bevinden zich in zijn oeuvre een paar zelfportretten. Helmantel gebruikt over het algemeen stemmige kleuren, zoals donkergrijs, groen en blauw, maar haalt specifieke details naar voren met meer helder kleurgebruik. De kunstenaar wordt beïnvloed door de klassieke zeventiende-eeuwse meesters als Rembrandt van Rijn. Met name de dramatische licht-donkercontrasten van deze meester vinden hun weg in de schilderijen van Helmantel. Voor zijn kleurgebruik kijkt de kunstenaar meer naar de gebalanceerde interieurs en stillevens van Johannes Vermeer.

Visie: een alledaagse schoonheid

Schoonheid is overal om ons heen, zo redeneert Henk Helmantel. Ook in de meest basale voorwerpen, zoals een ronde, glanzende pruim of een rode appel. Schoonheid is te zien in een oude, gebruikte houten tafel en in het vervaagde groen van een oud stuk glas. Helmantel stelt zich tot doel om de intensiteit waarmee hij deze schoonheid beleeft weer te geven in zijn schilderijen. En zo ook de toeschouwer uit te nodigen de directe omgeving met hernieuwde interesse in zich op te nemen, op zoek naar esthetiek in het alledaagse.

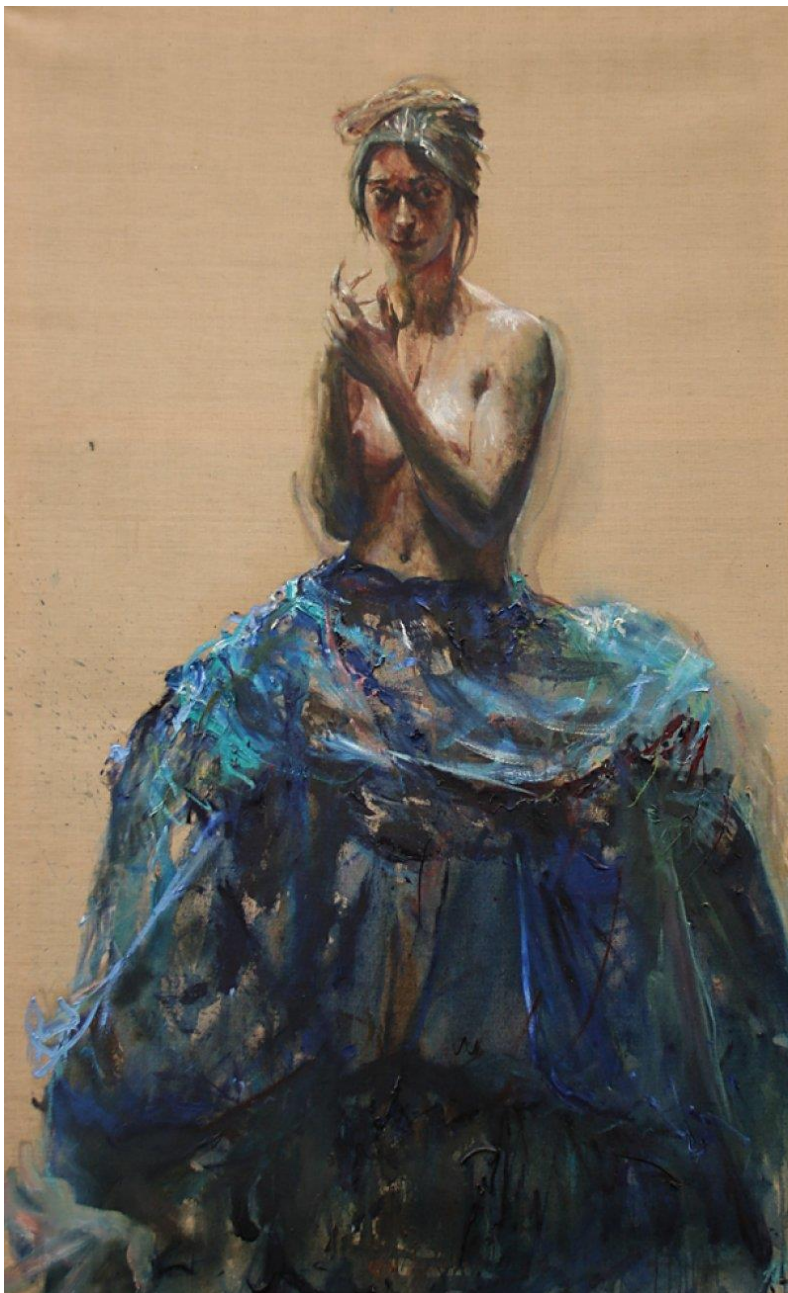
Techniek

Een echte Helmantel komt niet zomaar tot stand. Het maken van een stilleven begint met de juiste voorwerpen. Dat kan van alles zijn: een rond stuk brood, een bolle groene fles of een oude tinnen kan. Deze voorwerpen worden door de kunstenaar met veel zorg en aandacht uitgestald op een tafel bij het raam van zijn atelier. Het belangrijkste is de compositie: die bestaat uit (minimaal) één horizontale, verticale en mogelijk een diagonale lijn. Deze lijnen moeten samen een uitgekiende balans vormen. Wanneer de Helmantel tevreden is met zijn compositie, begint hij met een schets direct op het paneel. Met vele dunne lagen olieverf wordt het schilderij steeds meer uitgewerkt en krijgen de voorwerpen de juiste vorm en stofuitdrukking. Tijdens de laatste fase worden de puntjes op de i gezet. Het licht wordt afgezwakt of juist versterkt, de laatste details worden bijgewerkt. Voilà: niets meer aan doen.

Sam Drukker

Waar vind ik het werk van deze kunstenaar?

- Entreehal (H3)
- Drukker zaal (Business Centre)
- Spa & Wellness (H9)

Hoepelrok IV

Locatie: Entreehal (boven de trap net na de Receptie)

Over de kunstenaar

Uitdagend, kwetsbaar, ondoorgrondelijk... de mensen in de schilderijen van Sam Drukker (1957) hebben stuk voor stuk een unieke persoonlijkheid. Drukker is de afgelopen jaren een leidend figuur in de portretkunst van het Hedendaags Realisme. Hij is afgestudeerd aan Academie Minerva, waar hij onder andere les kreeg van Matthijs Röling. Na zijn opleiding heeft hij een heel eigen stijl ontwikkeld: expressief, vaak met brede verfstreken en eigenzinnige technieken. Drukkers kleurgebruik is zeer gevarieerd. In sommige schilderijen gebruikt hij stemmige pasteltinten en in andere werken juist felle, heldere kleuren. Drukker heeft zich laten inspireren door onder andere de negentiende-eeuwse Isaac Israëls, die ook werkte met een karakteristieke brede penseelstreek.

Visie: een écht portret

Sam Drukker schildert geen perfecte mensen. Volmaakte schoonheid in de mens zit hem in alle onvolmaaktheden, vindt de kunstenaar. Hij deinst er dan ook niet voor terug om zijn modellen af te beelden met grijze haren, rimpels en andere eerlijke karaktertrekken. Een portret van Sam Drukker laat altijd de ware aard van de geportretteerde zien. Juist daarom blijven de portretten altijd uniek en uitdagend.

Techniek

Drukker heeft een grote liefde voor tweedehands materialen. Jaloeziestoffen, een oud schooltafeltje, zeildoek, markiezen en andere materialen die een vergeten schoonheid bevatten. Deze materialen worden getransformeerd tot de ondergrond voor een schilderij. Drukker schildert eroverheen met olieverf, olielak en soms pastelskrijt. Met brede, flinterdunne lagen schildert hij losjes maar treffend zijn voorstelling. De ondergrond schemert er vaak nog doorheen, waardoor deze ontegenzeggelijk deel wordt van het schilderij.

Anneke Elhorst

Waar vind ik het werk van deze kunstenaar?

- Expositieruimte Souterrain (Gang tussen H16 en H17)

Drie-eenheid

Locatie: Souterrain (Gang tussen H16 en H17)

Tafelen

Locatie: Souterrain (Gang tussen H16 en H17)

Over de kunstenaar

Op het eerste gezicht tonen de schilderijen van Anneke Elhorst (1950) een wereld vol verstillings. Bescheiden kommetjes met zachte contouren staan stilletjes op hun tafel, beschenen door een helder, evenwichtig strijklucht. Maar bij nadere inspectie blijkt dat de serene stillevens ook een grote complexiteit bevatten: subtiele horizontale en verticale lijnen lopen op precies de juiste plaatsen over het beeldvlak en gunnen de kijker een uiterst gebalanceerde beleving van de realiteit. Hetzelfde geldt voor het kleurgebruik. Tussen subtiele tinten grijs en beige schuilt een ware schat aan kleurrijke tinten: van zachtroze en kopergroen, van violet tot diepblauw. Stille wateren hebben diepe gronden, dat bewijst Anneke Elhorst met haar unieke oeuvre. De kunstenaar volgde haar opleiding aan de Ruudt Wackers Academie in Amsterdam en haar oeuvre is sinds die tijd opgenomen in galerieën en beurzen door het hele land.

Visie: rust in een oogopslag

De toeschouwer verstillings bieden: dat is wat Elhorst met elk schilderij wil bereiken. Ze doet dat op verschillende manieren. Vaak is de verstillings te vinden in de compositie: Elhorst werkt voornamelijk met horizontale en verticale lijnen en vermijdt de bewegelijke diagonalen. Door haar objecten op precies de juiste manier te arrangeren weet ze een grote sereniteit in haar schilderijen te brengen. Maar die serene schijn wordt ook bewerkstelligd met kleur. Want hoewel alle kleuren op haar palet aanwezig zijn, werkt de kunstenaar in grote lijnen tonaal: ze gebruikt een grote rijkdom tinten van dezelfde kleur en verwerkt meer opvallende tonen alleen in de details. Ook de lichtwerking is gebalanceerd en rustig: voor Elhorst geen dramatische contrasten en clair obscur. In plaats daarvan worden de voorwerpen bestreken door een gelijkmatig, koel licht dat zachte schaduwen en subtiele contouren creëert. Met deze aanzienlijke verzameling gereedschappen weet de kunstenaar in elk schilderij een grote mate van verstillings te creëren, een rustmoment in één oogopslag.

Inspiratie: Spanje

Aan het begin van haar carrière had Anneke Elhorst één duidelijke inspiratiebron: de Spaanse schilder Miguel Macaya Ortiz. De stillevens van deze kunstenaar zijn qua kleurgebruik en lichtinval vaak net zo bescheiden. Maar wat betreft compositie en onderwerp ging Elhorst al snel een stap verder dan haar collega. Waar Ortiz de neiging heeft zijn doeken te vullen met overdadige hoeveelheden fruit, beperkte Elhorst zich al snel tot de minimale hoeveelheid objecten. Ook haar composities zijn meer gebalanceerd. Tegenwoordig laat Elhorst zich niet zozeer inspireren door haar voorgangers of collega's, maar door de stille rust van haar eigen atelier en de voorwerpen die uiteindelijk op haar doeken verschijnen.

Pieter Pander

Waar vind ik het werk van deze kunstenaar?

- Expositieruimte Souterrain (Bij Rapido, H14)

Slaapwandelaar

Locatie: Souterrain (Bij Rapido, H14)

Hond emmer kwast

Locatie: Souterrain (Bij Rapido, H14)

Over de kunstenaar

Achter de eigenzinnige portretten van Pieter Pander (1962) gaat altijd meer schuil van de toeschouwer op het eerste gezicht kan zien. Pander is een vooraanstaand figuur in de portretschilderkunst van het Hedendaags Realisme. Hij portretteert niet alleen mensen (jong en oud), maar staat ook bekend om zijn indringende dierportreten. Pander hanteert een beperkt en kenmerkend palet, dat voornamelijk bestaat uit blauw, grijs, wit en bruin. Hij heeft gestudeerd aan Academie Minerva te Groningen, waar hij onder andere les kreeg van Matthijs Röling, die een grote inspiratiebron werd. Verder is Pander beïnvloed door het werk van Jan Mankes, die ook veel dierportretten maakte.

Visie: meer dan een portret

‘Ik schilder niet om te behagen. Ik zoek iets rauws, het moet een beetje wringen, iets wat niet helemaal lekker zit.’ Dat zegt Pander over zijn werk. Zijn onderwerpen, of dit nu mensen, dieren of stillevens zijn, worden met ferme hand en veel vanzelfsprekendheid neergezet. Pander is niet bang om ook minder aangename aspecten aan bod te laten komen. Zo zijn de afgebeelde dieren soms duidelijk ongemakkelijk en stralen een zekere kwetsbaarheid uit. Maar misschien het meest spannende elementen in Panders schilderijen zijn de ruimtes waarin de geportretteerden zijn geplaatst. De kunstenaar maakt vaak gebruik van een ongewoon perspectief om de geportretteerde van de toeschouwer te vervreemden. Zo kan de kijker de afgebeelde figuur met nieuwe ogen bezien.

Techniek: tussen zwart en wit

Pander begint met het prepareren van een paneel of een stuk opgespannen grof linnen. Meestal maakt hij de ondergrond van zijn schilderijen grijs. Vanuit dit grijze vlak kan hij namelijk zowel de lichte als de donkere kant op. Met een natte spons en acrylverf brengt hij vervolgens de eerste contouren aan. Soms gaat hij er met een brander overheen, waardoor de ondergrond onregelmatig wordt. Pander schildert vaak nat in nat, zodat hij door kan werken zolang hij inspiratie heeft. Hij hanteert een brede, schetsmatige toets. Bepaalde delen van zijn schilderijen werkt hij uit. Dat doet hij om twee redenen: hiermee kan hij specifieke elementen van een voorstelling accentueren. Bovendien is het schilderij nu interessant van veraf en van dichtbij. Het resultaat van deze gecombineerde technieken is een karakteristieke voorstelling, die door niemand anders dan Pander kan zijn gemaakt.

Evert Thielen

Waar vind ik het werk van deze kunstenaar?

- Business Centre (H5)

Renaissance, Een Nieuwe Orde
Locatie: Bij ingang Theatre (H7)

Over de kunstenaar

Levensecht lijken ze, de schilderijen van Evert Thielen (1954). Maar toch vervuld van een flinke dosis fantasie, dramatiek en poëzie. Thielen laat zich beïnvloeden uit verschillende kunststromingen uit voorgaande eeuwen. Vooral de stijl van de vijftiende-eeuwse Vlaamse meesters schemert door in zijn werk. Thielen staat bekend om zijn enorme veelluiken, waar hij soms meer dan tien jaar over doet. Vrouwen komen in zijn schilderijen vaak voor, meestal omgeven door een sluier van symboliek. De kunstenaar gebruikt heldere, diepe kleuren en een theatrale vormgeving.

Visie: het schilderij als een Gesamtkunstwerk

De ontwikkeling van Thielens visie begon met de muzikale stukken van Richard Wagner. Deze romantische componist vertaalde oude verhalen in muziekstukken. Thielen werd gegrepen door Wagners vermogen een verhaal te vertellen door middel van muziek en wilde iets vergelijkbaars bereiken met zijn schilderkunst. Uit Wagners essay leerde hij het begrip ‘Gesamtkunstwerk’ kennen, een compositie of kunstwerk waarin verschillende kunstvormen samenkomen. Met het doel zelf zo’n Gesamtkunstwerk te creëren begon de kunstenaar aan zijn eerste veelluik. Gedurende de twintig jaar erna zou hij er nog meerdere bij schilderen.

Techniek

Van 1980 tot 1993 was Evert Thielen betrokken bij het onderzoek naar de technieken en materialen van Lam Gods, gemaakt door vijftiende-eeuwse kunstenaar Jan van Eyck. Maar zijn interesse voor deze meester gaat veel verder dan alleen onderzoek. Thielen heeft zich deze oude technieken eigen gemaakt en gebruikt zelfs de traditionele materialen bij het vervaardigen van zijn schilderijen. Hij begint met een ondertekening, die vervolgens wordt uitgewerkt in vele lagen olieverf, precies zoals van Eyck dat moet hebben gedaan. Daarnaast maakt Thielen gebruik van tempera, een lastig materiaal waarbij (eigengemaakte) kleurstoffen worden vermengd met eigeel. Het resultaat van deze gecombineerde technieken is een schilderij met diepe, heldere kleuren: een modern middeleeuws meesterwerk.

Paul Wieggers

Waar vind ik het werk van deze kunstenaar?

- Bij Gift & Fashion Shop (H15)

IJzig bouwland

Locatie: Bij Gift & Fashion Shop (H15)

Drentsche Aa bij Oudemolen

Locatie: Bij Gift & Fashion Shop (H15)

Over de kunstenaar

De landschappen van Paul Wiegers (1962) zijn uiterst realistisch en tóch ook het product van zijn eigen fantasie, techniek en ambacht. Wiegers hanteert een zeer fijne penseelstreek, waarmee hij zijn landschappen tot in de kleinste details weergeeft. Elk grassprietje, de schilferige stukjes boombast, donzige wolkenpartijen: alles heeft een specifieke plaats en functie binnen het schilderij. De kunstenaar laat zijn palet dicteren door de natuur. Hij gebruikt stemmige kleuren, waaronder vele tinten blauw, grijs en groen. Toch volgt hij de werkelijkheid niet in alle opzichten. Wiegers weet uit alle landschappen het mooiste op te nemen en zo een uitzicht te creëren dat niet letterlijk bestaat, en toch heel herkenbaar is.

Visie: realisme met een eigen interpretatie

Voor een mooi landschap hoeft Wiegers niet ver te zoeken. Hij woont in het kleine dorpje Vragender, in de Achterhoek. Zijn dag begint dus met een wandeling door de velden in zijn omgeving. Deze vergezichten verwerkt hij in schetsen en, later in zijn atelier, in schilderijen. Eén op een overnemen doet hij niet: elk van zijn werken is zijn interpretatie van de werkelijkheid. Compositie is daarbij erg belangrijk. Vaak wordt deze bepaald door de plaatsing van de horizon, die Wiegers erg hoog of juist bijzonder laag zet. Deze horizontale lijn is bepalend voor de uitstraling van het uiteindelijke kunstwerk. De kunstenaar is niet bang elementen weg te laten of te veranderen. Paden kronkelen sierlijk naar de achtergrond, hekken vormen een plezierige omlijsting van een veld. Een lelijk gebouw wordt weggelaten. Mensen komen nooit in zijn landschappen voor. Wiegers speelt met de realiteit en vervormt haar totdat er een beeld ontstaat dat spannend en vooral sfeervol is.

Techniek: B.C. Koekkoek en de fijnschilders

Wiegers besloot pas vrij laat dat hij kunstenaar wilde worden. Verrassend genoeg volgde hij geen opleiding aan een kunstacademie. Hij is volledig autodidact. Zijn lessen leerde hij in de grote Nederlandse Musea, waaronder het Rijksmuseum. Daar kwam hij voor het eerst in aanraking met een schilderij van Barend Cornelis Koekkoek, die in de negentiende eeuw romantische landschappen schilderde. Deze schilder zou vanaf dat moment een grote inspiratiebron worden voor Wiegers. Zijn technieken doen ook denken aan deze oude meester en andere fijnschilders uit die tijd. Maar Wiegers gebruikt vaak meer moderne materialen, zoals masoniet, dat hij gebruikt als ondergrond. Door de jaren heen heeft de kunstenaar zich losgemaakt van zijn leermeesters. Zijn landschappen zijn niet romantisch te noemen, omdat ze veel strakker en moderner zijn. Hij behoort dan ook zonder twijfel tot de stroming van het Hedendaags Realisme.

Beeldenpark *Terrein Hof van Saksen*

Eja Siepman van den Berg

Waar vind ik het werk van deze kunstenaar?

- Hoofdentree Havezate (1)

Staande jongen

Locatie: Hoofdentree Havezate (1)

Over de kunstenaar

De bronzen en marmeren beelden van Eja Siepman van den Berg (1943) zijn sierlijk en verstild. De mens is zonder uitzondering het onderwerp; meestal vrouwen of meisjes. Haar sculpturen zijn altijd onmiddellijk herkenbaar aan de mate van stileren: elk beeld wordt zorgvuldig afgewerkt, totdat er een spiegelglad oppervlakte ontstaat. Van den Berg is opgeleid aan de Amsterdam Rijksacademie en heeft daar een uitstekend gevoel voor de menselijke anatomie verworven. Haar inspiratiebronnen zijn onder andere de oude Griekse kouroi, maar ook meer moderne meesters als Brancusi hebben haar beïnvloed. In 2017 werd van den Bergs klassieke maar toch zo moderne oeuvre bekroond met de prestigieuze Wilhelminaring.

Visie: over abstractie in het realisme

Het menselijk lichaam. Dat is het startpunt voor Eja Siepman van den Berg. En dan gaat ze reduceren. Hoeveel kun je weghalen zonder de menselijkheid van het beeld te verliezen? In dat proces is de kunstenaar onverbiddelijk. Steeds meer elementen verdwijnen: de vingers, de armen, de benen, het hoofd en alle kleine onvolmaaktheden. Wat overblijft is een heldere symmetrie, golvende rondingen en glanzend brons. Je zou bijna vergeten dat je naar een mens staat te kijken. Eja Siepman van den Berg heeft een perfecte balans gevonden tussen figuratie en abstractie.

Techniek

Van den Berg werkt weinig met een (levende) modellen. Beeldmateriaal gebruikt ze losjes, als leidraad bij het bepalen van het figuur en de houding. Maar een groot deel van het maakproces gebeurt uit het hoofd. Het maakproces van een bronzen beeld begint met een abstract bouwwerk dat de grote lijnen van de sculptuur moet bepalen. Hieromheen wordt gemodelleerd met was. Pas wanneer van den Berg helemaal tevreden is met het figuur en afwerking, kan het gietwerk plaatsvinden. Het eindresultaat een volmaakt beeld, glad en spiegelend. Het materiaal en de sierlijkheid van de rondingen en vlakken zijn belangrijker geworden dan de menselijke figuur die als uitgangspunt heeft gediend.

Bastiaan de Groot

Waar vind ik het werk van deze kunstenaar?

- Hoofdentree Havezate (1)
- Oprijlaan Hof van Saksen, tegenover supermarkt (4)

Zwarte roos

Locatie: tegenover Hoofdingang Havezate (1)

Over de kunstenaar

Genesteld in een enorm blok steen ligt een glad wit ei van marmer. Subtiële kleurlagen schieten door het gepolijste oppervlak. In een trage, zware balans leunt het breekbare ei tegen de scherpomlijnde binnenkant van de ruwe zuil. Het beeld is meer dan manshoog, het ei net buiten handbereik. De sculptuur ademt rust, maar ook een zekere spanning: het stabiele blok graniet tegenover het fragiele marmeren ei dat zo uit het gat dreigt te rollen. De sculpturen van Bastiaan de Groot (1948) hebben allemaal een grote impact op de toeschouwer. Ze zetten aan tot mijmeren, tot reflectie, en laten zo de wereld even stilstaan.

Visie: sculpturen die spreken

Een goede sculptuur moet een emotie of belevenis overbrengen, vindt Bastiaan de Groot. Het moet iets doen met de toeschouwer, maakt niet uit wat. Voor de beeldhouwer zit de betekenis in eerste instantie in het materiaal. “Ik ben gefascineerd door steen.”, aldus de Groot. De kracht van zo’n stuk steen is verborgen in eonen-oude lagen. De kunstenaar beziet het als een vorm van energie, die je met bepaalde technieken naar buiten kunt brengen en kunt geleiden. Hij ziet de toepassing overal op de wereld, onder andere in de grote stenen bij Stonehenge en de piramiden in Egypte. Door zijn oeroude brokken stenen te bewerken totdat er specifieke onderwerpen en composities ontstaan, creëert de Groot krachtige sculpturen die elk een eigen verhaal vertellen.

Techniek: over uitkleden en polijsten

Bastiaan de Groot werkt over het algemeen met twee soorten steen: marmer en graniet. Marmer laat zich vrij makkelijk bewerken, maar het nadeel is dat het minder goed bestand is tegen vrieskou. Het materiaal wordt daarom vooral gebruikt in landen als Italië. Graniet daarentegen is bijna onverwoestbaar en kan millennia lang onveranderd blijven. Maar het is ook bikkelhard en dus moeilijker om te bewerken. Het maken van een sculptuur verloopt altijd in een aantal fasen, van grof naar fijn. De Groot begint met het ‘uitkleden’: met een flinke hamer hakt hij grote stukken steen weg, na deze eerst met een haakse slijper te hebben ingeslepen. Een tekening heeft hij niet; de blauwdruk van het beeld zit in zijn hoofd. Wanneer de ruwe vorm tevoorschijn is gekomen uit de steen, kan de kunstenaar steeds verfijnder te werk gaan, totdat er uiteindelijk een volledig gearticuleerd beeld is ontstaan uit het eens zo massieve stuk steen.

Bert Kiewiet

Waar vind ik het werk van deze kunstenaar?

- Orijlaan Hoofdentree Havezate

Lezend meisje

Locatie: oprijlaan Havezate

Drie boeren in gesprek

Locatie: oprijlaan Havezate

Over de kunstenaar

De bronzen beelden van Bert Kiewiet (1918 – 2008) tonen niet de kleinste details, maar lijken toch levensecht. Kiewiet was dol op mensen en beeldde hen graag af in hun dagelijkse omgeving in Drenthe. Hij was ook een onovertroffen verbeelder van de oude ambachten. Zo maakte hij een oude boerin die melkbussen aan het boenen is, een groepje boeren op de markt en een wijkverpleegster met haar fiets. Kiewiet geeft met zijn beelden een kijkje in het dagelijks leven van gewone mensen door de eeuwen heen.

Ilse Oelbers

Waar vind ik het werk van deze kunstenaar?

- Parkeerplaats Daggasten (6)
- Tegenover Havezate (1)

The Frisian

Locatie: tegenover havezate (1)

Over de kunstenaar

Ze zijn niet in een oogopslag te vatten, de bronzen en houten sculpturen van Ilse Oelbers (1964). De toeschouwer moet een pas op te plaats te maken, er eens omheen te lopen om het onderwerp volledig in zich op te nemen. Pas dan komt het beeld volledig tot zijn recht. En dat is het kenmerk van een meesterlijke sculptuur. Oelbers beeldt voornamelijk mensen af, maar bij uitzondering ook dieren. Vaak zijn de sculpturen niet helemaal ingevuld; er ontbreken delen, waar de achtergrond naar voren treedt en een subtiel spel speelt met het beeldvlak. Het resultaat van deze technieken zijn figuren van brons en hout die haast lijken te ademen, bijna klaar lijken om los te breken uit het materiaal om een mens van vlees en bloed te worden. Pure schoonheid, verborgen in brons en hout.

Visie: over het sculptuur en de ziel

Mensen. Zij zijn de eeuwige inspiratiebron voor Ilse Oelbers. Jong en oud, man of vrouw, elk persoon heeft een bepaalde schoonheid, van binnen en van buiten, die Oelbers vast wil leggen in haar sculpturen. Ze is niet op zoek naar de ideale schoonheid. Het gaat veel meer om het innerlijk. Het is de onrust, kalmte, vrolijkheid, somberheid, verlegenheid of enthousiasme die Oelbers wil tonen in haar bronzen mensen. En het is deze nadruk op de ziel die maakt dat haar beelden gaan leven.

Techniek: het verdronken beeld

De technieken die Oelbers gebruikt zijn al eeuwenoud. De kunstenaar begint met een sculptuur in klei. Met veel zorg en aandacht wordt het materiaal geboetseerd totdat het precies naar haar smaak is. Langzaam komt het beeld tot leven, 'Ongelooflijk mooi is dat, ik ben telkens weer volkomen verrast.' Daarna wordt het ingesmeerd met siliconen, waarna er een mal omheen komt. In die siliconenmal wordt was gegoten. Het resultaat is een beeld in was, dat door Oelbers wordt nagekeken op alle onvolmaaktheden. Pas daarna wordt het beeld in een blok gips gezet. 'Een verdronken beeld', noemt Oelbers dat poëtisch. Dan volgt de echte magie: 'De meters hoge oven is gloeiend heet en smelt de was uit het gipsblok. Nu is mijn beeld nog slechts gebakken lucht! Maar de bronsgieter maakt zich geen zorgen en giet de kokende brons in het gipsblok. Het sist en baant zich stomend een weg in het luchtbeeld. (...) De losse onderdelen zoals armen en benen worden aan de romp gelast en eindeloos geschuurd en nagezien.'